

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Aduersa quaecunque quo animo ferenda quæ item propria voluntas mala
in nobis operetur: & quomodo eadem mortificanda sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

in die quoque Palmarum flens super ciuitatem Iesus prædixerat: quæ idcirco erat illis (vt ibi dicebat) euentura, quia non cognouerunt tempus uisitationis suæ. Itaq; Dominus hic non arguit fletum & affectum, sed modum & ordinem instituit flendi. Adiungit quoq; magnitudinem tribulationis futuræ: *St, inquiens, in ligno viridi hæc faciunt, in arido quid fiet?* Hoc est, nolite super me flere, sed super vos, Nam si ego qui lignum sum viride, innocens & absq; culpa, tanta habeo pati: quid patientur ij quorum innocentia aruit, quorumq; periit sanctimonia? Aut si arbor omnis quæ non facit fructum bonum, exciditur & in ignem mittitur, quantum ardebit quæ pessimos etiam & contagiosos adfert fructus? Vide autem hic, quomodo veritas respondeat figuræ. Nam vt in Leuitico scribitur, vitulus & hircus qui solenniissimo sacrificio in expiationem offerebantur multitudinis, extra castra comburebantur. Sic Iesus qui semetipsum obtulit in redemptionem vniuersi generis humani, extra castra (id est, extra ciuitatem) voluit pati, quo simul intelligerent gentes, passionis ipsius fructum nolle ipsum inter septa Iudaicæ gentis includi, sed sacrificium esse commune omnibus profuturum.

Vide quoque hanc ductionem prioribus cunctis & probrosiorem fuisse, & dolorosiorum Christo. Ignominiosa fuit, quia ad locum vltimi supplicij ducebatur. Quis enim non ignominiam sentit, cum ducitur ad patibulum? Deinde, quia ducebatur cum sceleratis, quorum societas Christo parabat infamiam. Tertio, quia comitante populi multitudine ducebatur. Sequebatur enim, vt supra ceperam dicere, vario affectu multiplex turba. Quidam ex inuidia, nonnulli ex curiositate. Christus enim quia signa multa fecerat, cupiebant multi quid in extremo vitæ eius fieret, videre. Suspiciabantur enim, si vlla in ipso esset maiestas, potestas vè, aut si illi fieret iniuria, quod absq; signo aliquo mirabili non esset traditurus spiritum. Sequebantur etiam aliqui ex pietate. Fuit quoq; hæc Christi educio pœnosa reliquis. Siquidem Dominus noster Iesus Christus ex præcedentibus pœnis, fatigationibus, vulneribus atq; verberibus, adeo laborauerat, adeoq; se viribus exhauserat, vt vel liber vix potuisset incedere: iam tamen grauisimam crucis sarcinam cogitur portare: atq; ideo humi depressus, curuus & gemebundus, sub onere ambulauit crucis. Accessit ad pœnam, quod trabem illam crucis, quæ illi fuerat imposta, tradunt fuisse nodosam, inæqualem, atq; non curiose, sed neglectim paratam, vt pote præ festinatione non dolatam seu complanatam. Quia verò propterea quod Dominus per viam indirectam ducebatur, trahebatur, protrudebaturq;, necesse erat tam ipsum quam crucem eius, quam humeris suis ferebat impostam, moueri atq; agitari, (eius namq; crucis aliquanta pars oportebat, quandiu solus hanc portabat, vt per terram (quia longa erat) protraheretur, atq; continuè in eius humeris moueretur) conquassata in vnum grande vulnus fuerunt multa vulnera parua, inter flagellandum suscepta. Hoc vulnus fertur graue inter scapulas habuisse Dominus Iesus, vt quibusdam Deo deuotis est reuelatum atq; quam sit illi acceptum, si fuerit honoratum.

Ductionem hanc Christo fuisse prioribus dolorosiorum.

Pœna Christi in portando ciuem quanta.

Crucis nodositas & inæqualitas.

Vulnus graue in scapulis Christi vnde.

Auersa quæcunque quo animo ferenda: quæ item propria voluntas mala in nobis operetur: & quomodo eadem mortificanda sit.

Passionis
dominicæ
recordatio-
ne, tribula-
tiones no-
stras dulco-
rari.

Voluntate
propriâ ef-
se pressurati
omnium
causam.

Abdicatio
propriæ vo-
luntatis, fen-
sus, iudicii
atq; consilij
quam sit ne-
cessaria.

Obedientia
quam secu-
rum reddat
hominem.

Ioan. 4.
Lucæ 2.
Obedientia
exemplum
in Christo.

Lucæ 23.
Matth. 27.
Marc 16.

Nudatio hæc
Christi quâ
fuerit dolo-
rosa ac vere-
cunda.

SI tribulatio, tentatio, aduersitas, incommodumve aliquod te corporis angustauerit, recordare crucis Dominicæ atq; pressuræ, quo ea que tibi molesta sunt, dulcorentur, leuiusq; feras. Quis enim non ferat, quod in recordatione dominicæ amaritudinis tinctum fuerit? Nihil est quod nos patimur, si passioni Domini fuerit comparatum. Secundò discamus oportet, inter omnes esse aduersitates quæ nos cruciant, potissimam, voluntatem propriam, hanc quamdiu in nobis circumferimus, nihil iuuat nos, homines locumvè mutasse: quia causam pressuræ nostræ quæ premit nos, nobiscum ferimus. Si ergo pressuram omnem aut euadere, aut æquanimiter optamus ferre, abdicare debemus propriam voluntatem, denudationemq; ac exuionem, non solum eiusdem propriæ voluntatis, verum etiam proprii sensus, iudicii atq; consilij maximoperè ac constantissime in nobis amplecti, obedientiam ad mortem vsq; præstare. Tertio discere debemus, quamuis obedientia contraria atq; molesta videatur homini, ipsa tamen est quæ hominem in via Dei ambulantem, securum reddit: nunquam enim errare, nunquam falli, nunquam seduci potest, quisquis sub lege vixerit obedientiæ. Ipsa enim est lex, ipsa ductrix, ipsa lumen, ipsa est via qua Christum sequimur, qua ducimur ad Deum. Ipsa timores multos aufert, scrupulos prohibet, ambiguitates tollit omnes, & in tranquillitate mentem seruat. Huius exemplum obedientiæ vide cuiusmodi nobis Christus dederit, obediuit patri, cuius facere voluntatè, suum dicit cibum, obediuit matri & nutritio, quia subditus erat illis. Obediuit autem & inimicis suis, ac tortoribus. Nam patitur se duci & reduci, de loco ad locum, de iudice ad iudicem, de pœna ad pœnam, de passione ad passionem, nihil renitens, nec contradicens vnquam, quamuis vno potuisset nutu, si voluisset, omnes terra absorbere.

IESUS MYRRHATO VINO POTATUS, VESTIBUS expoliatur. Articulus XXXIX.

ET postquam venerunt in locum, qui vocatur Caluariæ, dederunt ei myrrhatum vinum bibere, cum felle mixtum, & cum gustasset, noluit bibere, & non accepit.

HOMILIA XXXIX.

Cum Iesus post labores maximos & dolores in Caluariæ peruenisset locum, Iudæi ad ipsius illusionem, quasi post labores exantlatos fatigato atq; refocillando, ei vinum præbuerunt myrrhatum potandum, felle mixtum. Pro deuotione quarundam, vt consuetudo erat, mulierum deuotarum, vinum bonum datum erat pio Iesu, pro ipsius confortatione in vltimo supplicio sustinendo. At nebulones pessimi illud ebiberunt, & pro illo propinauerunt illi vinum myrrhatum. Quibusdam tamen vna eademq; fuisse potatio videtur, hæc quæ Christo ad Caluariam venienti oblata est, & illa quæ postea in cruce paulò ante quam tradiderit spiritum, refertur. Sed alijs aliud videtur. Hic enim de vino myrrhato refertur, ibi de aceto. Cum itaq; ad Caluariæ peruenissent locum, expoliauerunt Iesum vestibus nudantes. Hic expende quam fuerit dolorosa, quamq; verecunda Christo hæc denudatio, grauior